บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความเชื่อที่ผิดด้วยวิธีการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรมและการทำนายพฤติกรรมของเด็กไทยระดับอายุ 3 - 5 ปี และเพื่อศึกษาพัฒนาการของความรู้ความเข้าใจในเรื่องความเชื่อที่ผิด

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียนที่ทดสอบด้วยวิธีการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรม สามารถตอบคำถามในเรื่องความเชื่อที่ผิดได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่มที่ทดสอบด้วยวิธีการทำนายพฤติกรรม

2. เด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียนที่มีอายุมากกว่า จะมีความสามารถในการตอบคำถามเกี่ยวกับความเชื่อที่ผิด มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งในการทดสอบด้วยวิธีการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรมและวิธีการทำนายพฤติกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผ่นภาพประกอบการเล่านิทานเกี่ยวกับความเข้าใจความเชื่อที่ผิด จำนวน 4 เรื่อง ขนาดประมาณ 50 x 90 เซนติเมตร

2. ตัวละครในนิทาน ทำด้วยกระดาษและพลาสติก ติดแผ่นแม่เหล็กไว้ด้านหลัง สามารถเคลื่อนย้ายได้ ขนาดประมาณ 3 x 10

เซนติเมตร แต่ละเรื่องมีตัวละครดังนี้

เรื่องที่ 1 เรื่องลูกบอล มีรูปเด็กผู้ชายใส่เสื้อสีแดง ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 3 รูป รูปเด็กผู้ชายใส่เสื้อสีเขียว ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 4 รูป รูปมารดา จำนวน 1 รูป รูปลูกบอลที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 2 รูป

เรื่องที่ 2 เรื่องตุ๊กตา มีรูปเด็กผู้หญิงใส่กระโปรงสีส้ม ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 3 รูป รูปเด็กผู้หญิงใส่กระโปรงสีฟ้า ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 4 รูป รูปบิดา จำนวน 1 รูป รูปตุ๊กตาที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 2 รูป

เรื่องที่ 3 เรื่องพี่สาว มีรูปเด็กผู้หญิงใส่กระโปรงที่มีรูปไก่ติดอยู่ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 3 รูป รูปเด็กผู้หญิงผูกโบว์ที่ศีรษะ ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 4 รูป รูปพี่สาวกำลังอ่านหนังสือ ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 2 รูป รูปพี่สาวกำลังรีดผ้า ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 2 รูป รูปบิดา จำนวน 1 รูป

เรื่องที่ 4 เรื่องลูกหมา มีรูปเด็กผู้ชายรูปร่างเล็กที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 3 รูป รูปเด็กผู้ชายรูปร่างอ้วน ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 4 รูป รูปมารดา 1 รูป รูปสุนัขที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน 2 รูป

ในแต่ละเงื่อนไข กลุ่มตัวอย่างจะได้ฟังนิทานเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครที่มีการแสดงออกถึงความเชื่อที่ผิด จำนวน 4 เรื่อง โดยมีรูปภาพประกอบ หลังจากนั้นกลุ่มตัวอย่างจะตอบคำถามของผู้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละครที่มีความเชื่อที่ผิด (นิทานทั้ง 4 เรื่อง มีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ข)

3. แผ่นคู่มือคำถาม - คำตอบ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ได้แก่

- เงื่อนไขการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรม
- เงื่อนไขการทำนายพฤติกรรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ก่อนดำเนินการทดสอบ ประมาณ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยและผู้ช่วย

วิจัยเข้าไปสร้างความคุ้นเคยกับเด็กก่อน โดยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเด็กทุกระดับชั้น

2. จัดสถานที่ที่ใช้ในการทดสอบเด็ก และจัดเตรียมอุปกรณ์ทั้งหมดให้พร้อมที่จะทำการทดสอบเด็ก

3. นำเด็กเข้ามาทำการทดสอบทีละคน โดยจัดให้เด็กนั่งด้านหนึ่งของโต๊ะ หันหน้าเข้าหาผู้วิจัยและมีผู้ช่วยวิจัยนั่งอยู่ด้านหลังของเด็ก

4. ดำเนินการทดสอบตามรายละเอียดในคู่มือคำถามที่จัดเตรียมไว้สำหรับเด็กแต่ละคน

5. ผู้ช่วยวิจัย ทำหน้าที่บันทึกคำตอบของเด็กทุกคน ลงในแผ่นคู่มือคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวนหาค่ามัธฌิมเลขคณิต ($\overline{X}$)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อที่ผิด ในเงื่อนไขของการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรม และการทำนายพฤติกรรม จำแนกตามอายุ

2. นำคะแนนความสามารถในการเข้าใจเรื่องความเชื่อที่ผิดที่ได้ในแต่ละเงื่อนไขทั้ง 2 แบบ คือเงื่อนไขของการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรมกับเงื่อนไขของการทำนายพฤติกรรมมาเปรียบเทียบกัน ในแต่ละระดับอายุ โดยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติแบบความแปรปรวนสองทาง
(Two-way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. เด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียน ที่ทดสอบด้วยวิธีการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรม สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่าเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียนที่ทดสอบด้วยวิธีการทำนายพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียนที่มีอายุมากกว่า จะมีความสามารถ

ในการตอบคำถามเกี่ยวกับความเชื่อที่ผิดได้ถูกต้องมากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในการทดสอบด้วยวิธีการให้เหตุผลย้อนหลังในการอธิบายพฤติกรรมและการทำนายพฤติกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาให้กว้างขวางขึ้นในการทดสอบเงื่อนไขทั้งสองแบบ เช่น อาจทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากขึ้น เพื่อที่จะได้ข้อความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับพัฒนาการของความเข้าใจความเชื่อที่ผิดของเด็กไทยว่า เด็กไทยมีพัฒนาการของความเข้าใจความเชื่อที่ผิดอย่างสมบูรณ์เมื่ออายุเท่าใดหรืออาจทำการศึกษากับเด็กต่างจังหวัด หรือเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างออกไป เพื่อจะได้ทราบว่าพัฒนาการของความเข้าใจความเชื่อที่ผิดโดยรวมแล้วเป็นไปตามผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

2. ควรมีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อที่ผิดกับพัฒนาการด้านอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่นพัฒนาการทางสังคมของเด็ก ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กไทย เพื่อจะได้ทราบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อพัฒนาการของความเข้าใจในเรื่องความเชื่อที่ผิด

3. ควรมีการนำรูปแบบใหม่ๆ ของการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจความเชื่อที่ผิด มาทำการศึกษาให้กว้างขวางมากขึ้น เช่นการเล่นบทบาทสมมติหรือการใช้วีดีโอเทปบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับความเชื่อที่ผิดที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ให้เด็กดู อาจทำให้เด็กเกิดความเข้าใจความเชื่อที่ผิดมากขึ้น เป็นการขยายผลการวิจัยต่อไปได้อีก

4. ควรมีการวัดความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบเพื่อทำให้ข้อมูลที่ได้มีประสิทธิภาพและมีความเที่ยงตรงมากขึ้นสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ